

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarčíček

září 2012

OBRAZOVÁ KRONIKA

20. 6. – Hry pod Svatojánkem – Střelba ze vzduchovek. foto: Jiří Kaňa

20. 6. – Hry pod Svatojánkem – Zapojili se i paní učitelky. foto: Jiří Kaňa

31. 7. – Oprava střechy kostela.

foto: Petr Krupička

25. 8. – Farní dětský den.

foto: Petr Krupička

8. 9. – Naši stárci na pouti v Žarošicích.

foto: Petr Krupička

Toto číslo našeho obecního zpravodaje se Vám dostává do rukou až po hodech. Alespoň můžeme ukázat čerstvé fotky z letošních hodů. Možná, že to tak budeme praktikovat i příštích letech. Období od posledního Štengaráčku bylo docela bohaté na události, takže jsme měli o čem psát i bez těch hodů.

O tom co se v obci vybudovalo a co se v nejbližší době ještě bude budovat, Vás podrobně informuje pan starosta. A je to překvapivě obsáhlá zpráva. Mě osobně těší pozitivní přístup většiny našich občanů k třídění odpadků. Je to opravdu velká změna v myšlení a chování. Vždyť já osobně jsem už před lety do Štengaráčku psal o starých hrncích, sporáku a ojetých pneumatikách, které byly naházeny v Líchách a okolo cest.

Paní místostarostka Vás informuje o činnosti obecního úřadu a dalších obecních záležitostech. Kulturní a společenská činnost v obci se však také nezastavila. O některých akcích v době prázdnin Vás chceme informovat i v tomto čísle. V našich školách začal nový školní rok obě

dvě školy nám k tomu něco napsaly. Sportovci uspořádali několik vydařených akcí.

Na letošní rok, který se již přehoupl do podzimu, asi budeme vzpomínat hodně dlouho. V létě se sice dešťové srážky nějaké dostavily, ale pozdě. Zemědělci tak špatnou úrodu ještě neměli. Teploty byly rekordní, část katastrofu postihlo krupobití a ovoce bude také velmi málo. Vinaři už začali sklizeň hroznů. Ti šťastní, kterým vinohrad nepomrzl a ani ho nerozbily kroupy, ho ještě musí ochránit před hladovými špačky. Ti se mohou těšit na kvalitní úrodu, především na vysokou cukernatost.

O svém setkání nám napsali stále čilí senioři ročníku 1927. Pokračujeme v uveřejňování vzpomínek pana Eduarda Urbánka. V tomto čísle nám vypráví o zklamání našich vojáků ve Francii. Pro pamětníky, kteří jsou naši nejvěrnější čtenáři, připravujeme novou soutěž. Podrobnosti napíšeme v příštím čísle. A jako v každém čísle, tak i v tomto si musím postěžovat, že nám málo píšete. Tak s velkou radostí přivítáme každý článek, zprávu, příspěvek, diskusi nebo fotku. Už se těšíme.

*Josef Zelinka,
šéfredaktor*

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, prázdniny a doba dovolených utekla jako voda a pomalu vstupujeme do posledního čtvrtletí tohoto roku. V minulém čísle jsem Vás informoval o několika připravovaných akcích. Jednalo se o generální opravu vozovky od křižovatky u cihelny po ulici Zámeček, dále pak o rekon-

strukci sociálních zařízení v mateřské škole v obou patrech, o výměně všech oken a dveří v budově staré školy a o rekonstrukci schodiště mezi ulicemi Dlouhá a Dolní. Dnes můžeme říct, že všechny tyto akce jsou již hotovy.

Dále bych Vás chtěl seznámit s akcemi, které jsou již rozpracovány a nachází se v různých fázích přípravy.

- Vybudování nové příjezdové cesty k RD na ulici Divácká – projektová dokumentace je hotová, stavební povolení zatím nebylo vydáno, realizace stavby se plánuje až po dokončení hrubých staveb obou RD, aby se hned neponičily nové obrubníky.

- Přístavba garáže k hasičské zbrojnici – projektová dokumentace je hotová, stavební povolení bylo vydáno, se stavbou se již započalo. Termín dokončení je v průběhu roku 2013.

- Chodník Brněnská/Tocháčkova vč. přechodů. Jedná se o nový chodník kolem zastávky, který bude pokračovat na ulici Mlýnská, mezi domy pana Konečného a Lengála a skončí až u značky „obytná zóna“ v ulici Tocháčkova. Projektová dokumentace je z větší části hoto-

vá. Termín realizace zatím nebyl stanoven, neboť jeden s dotčených pozemků patří státu a probíhá řízení k jeho získání. Na tuto akci budeme žádat poskytnutí dotace z fondu dopravní infrastruktury, takže termín dokončení se zatím nedá odhadnout.

- Optický kabel – projektová dokumentace je hotová, stavební povolení bylo vydáno. Realizace a dokončení se plánuje do konce tohoto roku.

- Automatická tlaková stanice Karpaty I. Po velmi dlouhé době byly dokončeny projekty, jsou zajištěna vyjádření správců sítí a dotčených orgánů a na stavebním úřadě je podána žádost o územní řízení a stavební povolení. Předpokládaný termín realizace je jaro 2013.

- Oprava obecního bytu č. 5 v nové škole. Zahájení a dokončení bude v měsících říjen a listopad.

- Vybudování sběrného dvora vč. vybavení. Projektová dokumentace je hotová, stavební povolení bylo vydáno. V současné době je podána žádost o dotace. Realizace bude závislá na získání, či nezískání dotací.

- Nová fasáda, výměna oken a dveří, zateplení obvodových zdí a stropu v celém objektu sokolovny. Je vypracován energetický audit i projektová dokumentace. Minulý týden nám byla schválena dotace na tuto akci. Termín realizace zatím nebyl stanoven, ale předpokládám, že to bude v průběhu roku 2013.

- Napojení naší obce na pitnou vodu z Vírského oblastního vodovodu. Jedná se o společný projekt obcí

Šitbořice, Nikolčice a Borkovany. Práce na projektech byly zahájeny. Vzhledem k náročnosti celého projektu a množství dotčených pozemků, se nedá odhadnout zahájení a dokončení realizace. Určitě se bude jednat o několik let.

- Příčné bezbariérové chodníky v parku. Jedná se o rekonstrukci stávajících chodníků. Tato akce je ve fázi přijímání cenových nabídek od dodavatelů. Předpokládaný termín realizace je ještě v letošním roce.

Toto je tedy stručný popis rozpravovaných akcí, které se budou postupně dokončovat v závislosti na vnějších vlivech a možnostech obce.

Vážení spoluobčané, jak víte, tak od 1. 7. 2012 začal v naší obci fungovat nový systém odpadového hospodářství. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří se zapo-

jili do třídění odpadů a věřím, že jich bude ještě přibývat. První výsledky jsou velmi povzbudivé a ukazuje se, že tento systém, který se bude ještě dále rozvíjet a vylepšovat, má určitě smysl.

Toto číslo dostáváte do rukou výjimečně po hodech, které byly letos poprvé, ale snad i naposled o týden dříve. Doufám, že jste je oslavili dobře a přeji Vám všem úspěšné vykročení do posledního čtvrtletí tohoto roku. Letošní úroda vína je údajně podprůměrná, ale zato kvalita nadprůměrná. Tímto bych chtěl popřát všem vinařům, aby se jim podařilo z letošní úrody vyrobit ty nejvyšší kvalitnější jihomoravské produkty.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

ZPRÁVY Z OBCE

Z RADY OBCE

Rada obce schválila smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu JMK sboru dobrovolných hasičů na opravu CAS, nákup čerpadla, výbroj a výstroj.

Na základě žádosti rodičů o otevření 3. třídy MŠ nechala rada obce vypracovat analýzu finančních a vzdělávacích dopadů. Na základě této analýzy rada obce žádost zamítla. Dále schválila návrh na zvýšení nájemného v penzionu ze 49,53 Kč na 70 Kč za den, celkové náklady jsou 106,08 Kč za den. Schválila smlouvu o dílo na systém nakládání s odpady s ing. Radkem Staňkem od 1. 7. 2012.

Zastupitelstvo schválilo prodej pozemku p.č. 346 a část pozemku p.č. 315 panu Martinu Konečnému. Dále schválilo smlouvu o dílo s firmou Noel Hodonín na přivedení optického kabelu a vybavení technologií pro šíření televizních programů. Rada obce byla seznámena s provedenou inspekci v ZŠ Šitbořice. Rada obce schválila dotace z rozpočtu JMK ve výši 30 000,- Kč. Rada obce schválila finanční spoluúčast na žádost o dotaci na sberný dvůr ve výši 2 122 804,- Kč tj. 43 %. Rada obce projednala záměr zakoupení přívěsu za traktor. Rada obce schválila objednávku na návrh řešení vyhlídkové plošiny s turistickým přístřeškem a informačním systémem obce Šitbořice v ceně 22 000,- Kč.

Více na www.sitborice.cz

*Hana Navrátilová,
místostarostka obce*

TERMÍN ŽÁDOSTÍ O DOTACE Z OBCE

Zastupitelstvo obce Šitbořice upozorňuje subjekty, které mají v úmyslu žádat o finanční prostředky z rozpoč-

tu obce pro rok 2013, že termín pro podávání žádostí byl stanoven na 30. 11. 2012. Na později podané žádosti nebude brán zřetel.

*Ing. Pavel Halas,
předseda finančního výboru*

BEZPLATNÁ PROPAGACE V REGIONU

Znovu Vás upozorňuji na možnost bezplatné prezentace vašich kulturních, společenských, charitativních nebo sportovních akcí, na plakátech, vycházejících každý měsíc ve všech obcích Mikroregionu Hustopečsko. Stačí s dostatečným předstihem poslat popis akce na adresu:

Mgr. Marcela Zelinková
Turistické informační centrum Hustopeče
Dukelské nám. 23
693 01 Hustopeče
tel. 519 412 909, 725 534 024
e-mail: infocentrum@hustopece-city.cz

*Antonín Lengál,
starosta obce*

BESEDA S DŮCHODCI

Srdečně zveme všechny občany od ročníku 1947 na tradiční besedu, která se uskuteční ve čtvrtek 25. 10. 2012 ve 13.30 v sále sokolovny.

Program:

- zahájení
- slovo pana starosty
- pohoštění
- hudebně zábavný pořad
- beseda – k tanci a poslechu bude hrát kapela AKORD

*Miroslava Kominacká,
předsedkyně kulturní komise*

PRVNÍ VÝSLEDKY NOVÉHO TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Milí čtenáři, třídění odpadů do jednorázových pytlů s čárovými kódy se ukázalo jako dobrá volba. Jen za červenec se vytrídilo 1 874 kg plastů a 2 667 kg papíru. To je skoro dvakrát tolik jako vloni za celé čtvrtletí, kdy se za období od července do září svezlo ze sběrných míst pouze 1 040 kg plastů a 1 533 kg papíru. To znamená, že objem vytríděného odpadu se zvýšil víc než pětikrát. A to byl jen začátek. Během srpna se vytrídilo už 2 602 kg plastů a 3 818 kg papíru. To už je osminásobek oproti loňsku. Toto srovnání hovoří za vše. Další velice milou skutečností je, že k 12. září odevzdalo nějaký vytríděný odpad 81 % všech domácností.

Někteří občané mají strach, že se provoz sběrného dvora začne prodražovat. Dříve provoz ve sběrném dvoře řídil jeden člověk, dneska jsou tam dva někdy dokonce tři lidi. To musí být přece dražší! Ano. Náklady na obsluhu sběrného dvora se zvýšily, ale na druhou stranu se snížili náklady za likvidaci odpadu a náklady na dopravu. Jeden člověk nedokáže uhlídat, co kam kdo vyhodí, dva popř. tři lidi už toho schopní jsou. Jak bylo řečeno v minulém článku, za směsný odpad se platí likvidace, vytríděný odpad se prodává jako druhotná surovina.

Za červen, kdy byl ve sběrném dvoře jen jeden pracovník, bylo uloženo na skládce 10,78 tun směsného odpadu odevzdaného ve sběrném dvoře. Celková platba za provoz sběrného dvora včetně odstranění odpadu a dopravy činila 27 915 Kč. Za měsíc červenec, kdy už byly ve sběrném dvoře tři pracovníci, bylo uloženo na skládce jen 2,66 tun směsného odpadu odevzdaného na sběrném dvoře. Celková platba za provoz sběrného dvora včetně odstranění odpadu a dopravy činila 9 176 Kč. Třídění odpady se tedy opravdu vyplatí.

Tímto vás prosíme, abyste do sběrného dvora vozili odpad roztříděný. Nebude-li vytríděný nezlobte se na

obsahu sběrného dvora, že vám začne odpad třídit. Oni plní jen svůj úkol a jak je vidno, plní ho dobře!

Nejeden občan už se nás také ptal: „Jak já k tomu přijdu? PET lahve nemám, noviny nekupuju, konzervy nejím.“ Odpověď zní takto. Vydržte ještě chvíli. Až budeme mít očipované popelnice, budeme schopni občany, kteří předcházejí vzniku odpadu, tj. nekupují PET lahve, noviny atd., odměnit paušální odměnou, která bude stanovena na základě vyprodukovaného objemu odpadu a poměru objemů tříděného a směsného odpadu. O paušální odměně budeme mluvit víc, až se budou čipovat popelnice, což jak doufáme, bude někdy na jaře.

Dále bych chtěl doporučit obecní odpadové stránky www.odpadysitborice.cz a to především sekci Osobní hodnocení. Zde se dozvíte, jak byl hodnocen váš vytríděný odpad. V tomto čtvrtletí jsme hodnotili s ohledem na to, že se odpady teprve třídít učíte. Pokud nebylo něco v pořádku, napsali jsme poznámku, ale nárok na odměnu jsme většinou neodepírali. Všem, kdo chtějí třídit správně a ušetřit peníze, doporučujeme, aby se podívali na svoje osobní hodnocení. Pokud u vytríděného odpadu není poznámka, mělo by vše být v pořádku.

A co se z vytríděného odpadu vyrábí? Věděli jste, že se z recyklovaného plastu vyrábí např. koberce, výplně do bund a spacáků, interiéry aut, že z recyklovaného papíru se vyrábí obaly na vajíčka, toaletní papír, noviny a že z krabic od mléka nebo džusu se vyrábí stavební desky? Pokud vás zajímá, jak se to dělá, podívejte se na webové stránky www.jaktridit.cz sekce „Foto a video“ – video-galerie. Na těchto stránkách najdete spoustu zajímavých videí o odpadech a jejich využití.

Všem občanům, kteří třídí odpady, patří velký Dík.

*S pozdravem autor projektu
Ing. Radek Staňka*

ŠKOLA

MATEŘSKÁ ŠKOLA

V červnu jsme se rozloučili s 16 předškoláky, společně s panem starostou jsme je pasovali na školáky a přáli jim hezké prázdniny. Všechno uběhlo jako voda a dnes už tyto děti sedí v lavicích 1. třídy. Všichni jim přejeme samé jedničky.

Když si děti užívaly prázdniny, ve školce se pilně pracovalo. Byla provedena rekonstrukce umývárny, WC a kuchyně, malovalo se a zmodernizovali jsme dětské šatny. Neplánovaně jsme museli nechat opravit na zahradě houpací most, ohniště a vláček, protože někdo je 23. srpna pobořil a poškodil. Oprava stála 4 500,- Kč. Všechno jsme zvládli a nový školní rok jsme 3. září zahájili v krás-

Děti ve zmodernizované šatně.

foto: Miroslava Kominacká

né opravené školce. Rodiče měli možnost první den zůstat se svými dětmi ve školce po celý den. Mateřskou školu bude navštěvovat 56 dětí ve věku od 3 do 6 let. Kolektiv zaměstnanců zůstává stejný.

Hned první týden se mohly děti těšit z loutkové pohádky O pejskovi a kočičce a také se naučily novou písničku Sluníčková školka. Přejeme našim dětem hodně sluníčkových dnů v tomto školním roce.

*Miroslava Kominacká,
ředitelka mateřské školy*

JAK HODNOTILA ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE PRÁCI NA ZŠ ŠITBOŘICE?

V květnu 2012 provedla ČŠI v základní škole kontrolu podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání. A my Vám dnes přinášíme informace z výsledku kontroly.

HODNOCENÍ OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

ZŠ Šitbořice uplatňuje kritéria i postupy, které jsou v souladu s právními předpisy. Školní poradenství je na velmi dobré úrovni, zajišťují ho ve vzájemné spolupráci výchovná poradkyně a metodička prevence.

Velmi dobré podmínky jsou vytvořeny pro žáky se specifickými vzdělávacími potřebami i pro rozvoj schopností nadaných žáků, kteří se účastní řady soutěží.

ZŠ poskytuje žákům ucelené informace o zásadách bezpečnosti a ochraně zdraví, cíleně buduje bezpečné prostředí a vytváří optimální předpoklady pro zdravý psychický i fyzický vývoj žáků. Výsledkem promyšlené preventivní strategie je téměř bezproblémové chování žáků. O kvalitním zajištění bezpečnosti žáků svědčí i nízká míra školní úrazovosti. Poradenské služby a prevence sociálně patologických jevů mají celkově kvalitní úroveň, o jejich promyšleném a fungujícím systému svědčí pravidelné vyhodnocování konkrétních činností, cílené přijímání případných opatření a koordinovaná spolupráce všech pedagogů školy.

Organizace vzdělávání je promyšlená a efektivní. Žáci se aktivně zapojovali do výuky, většina z nich prokazovala velmi dobré výsledky. Promyšlená struktura hodin a účelná organizace vedly k efektivnímu využití času. Nároky na žáky byly přiměřené. Ti byli motivováni zajímavostmi, zkušenostmi ze života, souvislostmi s jinými předměty. Měli dostatek příležitostí k osvojování kompetencí, především pracovních, komunikačních, sociálních a kompetencí k učení. Učitelé využívali slovní hodnocení, žáci byli systematicky vedeni ke vzájemnému hodnocení a sebehodnocení.

Pedagogičtí pracovníci vedli žáky ke slušnosti, zdvořilosti a vzájemné toleranci. Žáci respektovali pravidla stanovená školním řádem, chovali se přirozeně bez nevhodných projevů nejen ve sledovaných hodinách, ale také o přestávkách. Vzdělávací obsah byl účelně propojený s aktuálním společenským děním a přispíval k formová-

ní hodnotového žebříčku a rozvoji sociální gramotnosti žáků. Učitelé podporovali rozvoj přírodovědné, cizojazyčné gramotnosti, velmi kvalitně rozvoj čtenářské a matematické gramotnosti.

Škola sleduje úspěšnost žáků po celou dobu vzdělávání vlastními a externími nástroji. Závěry celostátního testování potvrdily velmi dobré výsledky školy. Žáci dosáhli v celostátním testování výrazně nadprůměrných výsledků. V mezinárodní matematické soutěži TOP 20 úspěšných škol se umístili na předních místech (konkurence 391 škol z ČR a SR). Škola se aktivně účastní mezinárodního a komunikačního projektu POSTCROSSING, který je úzce propojený s rozvojem informační gramotnosti žáků. Významným úspěchem školy ve sportovním odvětví bylo v letošním školním roce vítězství starších žákyň v celorepublikovém finále Orion florbal cupu a získání titulu mistryň ČR. Dosahované výsledky školy jsou na nadstandardní úrovni, jsou pravidelně a pečlivě analyzovány na jednáních předmětových komisí, metodickém sdružení, pedagogické radě a ve vedení školy. Škola posuzuje individuální a skupinové výsledky vzdělávání příkladným způsobem.

HODNOCENÍ PŘEDPOKLADŮ ŠKOLY KE VZDĚLÁVÁNÍ

Ředitelka školy splňuje zákonem předepsané kvalifikační předpoklady pro činnost, kterou vykonává. Plní příkladně své povinnosti v souladu s právními předpisy. Měla zpracován Plán činnosti školy a Dlouhodobé záměry školy v letech 2009 – 2014 s ohledem na další rozvoj školy. Roční plánování práce je velmi dobrý koncepční předpoklad školy ke vzdělávání dle požadavků školského zákona. Pozitivem v řízení školy je rovněž úzká spolupráce s pedagogickou radou, metodickým sdružením a předmětovými komisemi.

Věkové složení vyučujících je vyvážené, všichni jsou odborně kvalifikovaní. Škola má plán pro další vzdělávání pedagogických pracovníků. Obsah vzdělávacích akcí se prioritně zaměřuje na nové metody a formy práce, oblast informačních a komunikačních technologií (dále ICT) a rozšíření specializací.

Materiální předpoklady školy ke vzdělávání podle školského zákona jsou i přes drobná rizika (např. prasklá skla v oknech na chodbách, chátrající betonové schody u hlavního vstupu do školy) na standardní úrovni. Žáci mají k dispozici 20 funkčních počítačů (dále PC), 4 interaktivní tabule a 5 dataprojektorů.

Finanční předpoklady školy umožnily vytvořit odpovídající podmínky pro naplňování vzdělávacích cílů.

ZŠ úzce spolupracuje s řadou partnerů. Toto partnerství je pro školu přínosem pro oblast rozhodování v důležitých otázkách vzdělávání.

Škola se zapojila do projektů vyhlášených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. V lednu 2011 zahájila škola realizaci projektu v rámci Operačního progra-

mu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Získané finance jsou postupně využívány na inovaci a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji matematické gramotnosti, výuky cizích jazyků, čtenářské a informační gramotnosti, výuky prostřednictvím ICT, k individualizaci výuky pro zvýšení efektivity rozvoje přírodovědné gramotnosti a k dalšímu vzdělávání pedagogických pracovníků. Škola, na základě kvalitní prezentace školního pěveckého sboru, obdržela dar ve výši 100 000 Kč určený na jeho další rozvoj.

ZÁVĚR

ČŠI hodnotí pozitivně činnost školy v oblasti účinného hodnocení individuálních, skupinových a celkových výsledků vzdělávání žáků.

*PaedDr. Jarmila Novotňáková,
ředitelka základní školy*

PLÁNOVANÉ AKCE ZŠ

- Svatováclavský běh 27.9.2012
- Den seniorů 9.10.2012
- Podzimní dílny (polovina října)
- Vánoční dílny 30.11.2012

Více informací a fotogalerii naleznete na našem webu: www.zssitborice.webnode.cz

*PaedDr. Jarmila Novotňáková,
ředitelka základní školy*

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

SETKÁNÍ VE ŽDÁRU NAD SÁZAVOU

Po dlouhém čekání to bylo tu, vyrazili jsme na celostátní setkání mládeže do Žďáru nad Sázavou. Upřímně řečeno, měla jsem z toho trochu strach. Před pěti lety jsem se zúčastnila setkání v Táboře. Bylo mi tenkrát sedmnáct a tak to pro mě bylo první velké mládežnické setkání. A zanechalo ve mně takovou stopu, jakou od té doby žádná akce. Takže jsem se trochu bála, že Žďár už mě nemůže překvapit a bude tedy možná spíš zklamáním. Jak jsem ráda, že byly moje obavy zbytečné. Pravda, prožívání těchto dvou setkání bylo diametrálně odlišné. Ale tak musíme si přiznat, že je mi prostě o pět let víc a člověk tak nějak zraje. I když ani s tím se to nesmí přehnat.

„Na setkání jsem jela s velkými obavami, protože jsem se už dvou takových setkání zúčastnila. Čekala jsem tedy, že už mě nemá co překvapit a že program takového setkání bude určen spíš pro mladší. Moc jsem se ale těšila na přednášky.“ (Eva Novotná)

„Na setkání jsem jela s tím, že se svojí vírou víc přiblížím Bohu a Ježíši. Čekala jsem suprový zážitek na celý život.“ (Jaroslava Steinbocková)

„Čekala jsem, že potkám nové kamarády, kteří věří stejně jako já a plno super zážitků.“ (Renata Viktorinová)

„Do Žďáru jsem jela s cílem zlepšit svůj vztah k Bohu a také najít si nějaké nové kamarády.“ (Marta Valíčková)

„Nevěděla jsem, co od setkání očekávat, přesto jsem věřila, že to bude super zážitek.“ (Eva Ryšavá)

Do Žďáru jsem společně se třiceti svými přáteli vyrazila v úterý odpoledne poté, co nám pan farář požehnal na cestu.

„Upřímně, jako řidič autobusu bych při pohledu na třicet mládežníků nerozdávala úsměvy, ale byla jsem vděčná za jeho profesionální přístup.“ (Lenka Nováková)

Večer jsme dorazili do Žďáru, po cestě vlakem narvaným k prasknutí. Nutno podotknout, že mi tato cesta nijak nepříjemně nezabrnkala na nervy, což se normálně stává. Už to bylo prvním dobrým znamením.

Hned po příjezdu jsme se ubytovali ve škole blízko nádraží, takže ani s „báglama“ jsme se příliš netahali. Dokonce jsme s holkama z naší farnosti v podstatě dostaly třídu samy pro sebe, což bylo prostě idylické. Že jsme pak museli k hlavnímu podiu ujít trochu delší trasu? No jasně, „obrabrali“ jsme to, ale teď takhle zpětně – o co šlo, že? Navíc, ten poslední den už se to vlastně ani nezdálo tak moc daleko.

„Ubytování se mi líbilo, jen byla škoda času, který jsme promarnili dlouhou cestou ze školy na program a zpět.“ (Eva Novotná)

„To byla jedna z mála věcí, které bych udělala jinak – teda ubytovat Brno o něco blíže k hlavnímu

Účastníci setkání ve Žďáru nad Sázavou.

foto: Lenka Nováková

pódium. Ale nebudme vybíraví, je potřeba přinášet oběti.“ (Lenka Nováková)

Protože jsme do Žďáru dorazili až tak pozdě, nestihli jsme žádnou z nabízených mší svatých, proto jsme se zúčastnili pouze krátkého večerního zahajovacího programu na hlavním pódiu.

Od středečního rána už se rozběhl pravidelný režim. Vždycky jsme den zahájili společnou modlitbou a dopoledne jsme poslouchali pásma svědectví a katechezí. Dopoledne pak bylo obvykle zakončeno mší svatou.

„Dostávalo se nám také hodně humoru, který zajišťoval každovečerní blok informací od Karla, Žďářin a taky sympatické rodinky Žďárských. Vše bylo tak nenásilné, vhodné a trefné.“ (Lenka Nováková)

„Zpravodajský program Karla Vasilu Vazbiče a Teodora Kostelníkova neměl chybu.“ (Renata Viktorinová)

Středa se nesla v duchu hesla: „Sestoupí na Tebe Duch svatý.“ Po katechezi jsme měli příležitost si se svými přáteli popovídat o tom, jak Duch svatý působí v našem životě.

Odpoledne jsme měli na výběr z mnoha přednášek. Já jsem se zúčastnila přednášky Katky Lachmannové – Lenost jako parazit. Její slova pro mě byla velice úderná, jako by to přednášela podle mě. Každá její definice lenosti na mě padla jak ušitá. A tento názor se mnou sdíleli i ostatní, kteří se přednášky zúčastnili, takže jsme z ní odcházeli v hluboké depresi. Samozřejmě lehká nadsázka.

„Na přednášce o lenosti mě nejvíc zasáhlo to, že lenost nám dokáže vzít i věci, které by nás ani nenapadly.“ (Renata Viktorinová)

„Přednáška „10 strategických úkolů v životě“ mě trochu zklamala. Nepřinesla mi nic nového a měla jsem pocit, že ji P. Holub zaměřil spíše pro kluky – srovnával duchovní život s válkou.“ (Eva Novotná)

„Na přednášce Jiřího Stracha „Jak svědčit o Kristu“ jsme se především dozvěděli jednu věc – nesmíme se bát!“ (Marta Valíčková)

Večer, po pásmu svědectví, jsme se společně – všech šest tisíc lidí – modlilo růženec. Běžně bojuji s tím, že se mi tahle modlitba zdá být příliš dlouhá a jen s největším sebezapřením u ní vydržím až do konce. Tady se to nestalo, modlilo se mi moc příjemně. V tu chvíli to zkrátka dýchalo růžencovou atmosférou a nebyl nejmenší problém se soustředit.

Čtvrtečním tématem byla láska. Dopoledne jsme strávili na programech své diecéze. Ta naše – brněnská – byla, jako jedna z nejpočetněji zastoupených, opět na hlavním pódiu. Odpoledne pak bylo věnováno kulturním zážitkům. Měli jsme na výběr z nekonečné škály koncertů a divadel. Po dlouhém přemýšlení u mě vyhrál úspěšný český houslista Josef Špaček. Zážitek z neuvěřitel-

elné hudby však byl trochu zkažen obrovským počtem lidí, který se nacpal do nedostatečně velké místnosti, jen aby ho slyšeli. Přesto to byl nezapomenutelný zážitek. V druhé části programu jsem navštívila koncert Songs for God, který mi představil, do té doby neznámý, žánr – Symphonic art rock. Bylo to velice zajímavé a působivé. Program čtvrtečního večera patřil, společně s večerem závěrečným, k nejemotivnějším okamžikům celého setkání. Vyslechli jsme si svědectví rodičů blahoslavené Chiary Luce Badano, která zemřela v devatenácti letech po velice bolestivé nemoci a přesto nikdy neztratila svoji důvěru v Boha. Kdo o téhle obdivuhodné dívce ještě neslyšel, velice doporučuji si o ní něco přečíst.

„Večer o blahoslavené Chiaře mě zasáhl asi nejvíc. Vyprávění jejích rodičů a následné svědectví Marušky, která si zažívá něco hodně podobného jako Chiara... všechny hrozně obdivuju.“ (Renata Viktorinová)

Pátečním tématem byla radost. Ráno jsme zahájili modlitbou na mnoha místech Žďáru. Na výběr byla modlitba s ikonami, františkánská modlitba, adorace, křížová cesta, modlitba breviáře a spousta dalších. Já jsem si vybrala modlitbu Taizé doprovázenou scholou KaPři a rozhodně jsem nelitovala. Zatoužili jsme se do Taizé znovu podívat. No třeba jednou...

„Já jsem si vybrala modlitbu tancem. Byla úplně úžasná. I já, jakožto člověk, který neumí zpívat, se můžu dát Bohu nějakým jiným způsobem. Nejvíc se mi líbilo, že i my sami jsme si na konci zkusili jednu píseň zatancovat.“ (Jaroslava Steinbocková)

Poté následoval další blok přednášek. Tentokrát jsem si vybrala přednášku Stanislava Juránka: Křesťanství a politika – neslučitelné oblasti? Po mnoha „těžkých“ přednáškách tohle bylo spíš takové povídání, což bylo nesmírně osvěžující a my za to byli hrozně rádi. Pravda, protože nás tam bylo asi jen pět holek mezi třiceti klukama, bylo to poněkud zvláštní, ale pan Juránek nás dostal svou otevřeností a spontánností. V dnešní době, kdy člověk na každém kroku slyší jen reptání na „ty naše nemožné politiky“, aniž by se podíval do hloubky, bylo nesmírně uklidňující a povzbuzující vědět, že i mezi politiky je člověk tak sympatický a rozumně uvažující. Ke skepsi tedy není důvod! Rozhodně dobrá volba přednášky.

„Juránkova přednáška byla prostě super. Člověk aspoň ví, čeho může křesťan v politice – v té špíně, jak se o ní často mluví – dosáhnout.“ (Zdeněk Lengál)

„Vybrala jsem si přednášku Maxe Kašparů. Je to dobrý přednášející, umí zaujmout.“ (Eva Novotná)

„Max Kašparů nám dal návod na to, jak se mít rád a vážit si sám sebe.“ (Marta Valíčková)

A odpoledne jsme si přednášku volili naposledy. Tentokrát byly všechny přednášky zaměřeny na stejné téma

– modlitbu, každá ovšem jiným způsobem. Já jsem se zúčastnila přednášky Víta Zatloukala: Nemodlím se ráno a večer – je to hřích? I v tomhle posledním případě jsem si vybrala velice dobře. Bez nějakého zbytečného „obkecávání“ nám bylo krásně řečeno, že modlitba je prostě boj. Ale nesmí se vzdávat.

„Úžasná přednáška, která nám přinesla spoustu rad do naší modlitby. Pomohla mi uvědomit si, že v modlitbě jde především o Boha. Nemodlím se kvůli sobě, ale kvůli Němu.“ (Eva Novotná)

Sobota se nesla v duchu tématu „pokoj“. Zároveň se v tento den ve Žďáru uskutečnila pouť rodin, takže na jednu okolo nás bylo asi deset tisíc českých křesťanů. Něco neuvěřitelného a nepopsatelného. Jsme sice zvyklí z Medžu na davy lidí, ale doma je to prostě doma.

Nejkrásnější z celého dne byl večer, kdy jsme si za tmy všichni zapálili svíčky, obnovovali jsme svoje biřmování, adorovali – což mělo neuvěřitelnou sílu – a na závěr zpívali a tancovali, až dokud nás nevyhnali. Nejvíce se mě dočkala slova jedné písně: „Náš Bůh je láska, mějte odvahu – žijte pro lásku!“

„Večerní vigilie každého zavedla do hlubiny jeho duše. Každý byl zase o kousíček blíže Bohu.“ (Lenka Nováková)

„Sobotní vigilie mě zasáhla ze všeho nejvíce. Prožitek velkého společenství, které se spojí v modlitbě k Duchu svatému a okamžik, kdy jsme se my – biřmovaní – modlili za ty, co zatím biřmování nebyli. Bylo úžasné cítit, jak skrze mě Duch svatý působí.“ (Eva Novotná)

V neděli jsme se museli rozloučit. Během závěrečné mše svaté, při které z nás pot jen lil, protože vedro bylo opravdu neslýchané, byla udělena sedmi lidem, jako zastupcům diecézí, svátost biřmování. Horko jsme zvládli, rozloučili jsme se a spokojení, plní zážitků i nového odhodlání se vydali na cestu domů.

A CO TO V NÁS ZANECHALO?

„Prožíval jsem to po svém. Nejsem člověk, co rád tancuje při písničkách, ale, pravda, občas jsem to těm tancujícím záviděl. Spíše jsem to teda prožíval v tiché usebranosti. Věřím ale, že jednou vylezu ze své škatulky a prožiju si to s ostatními. A nečekal jsem, že tam potkám tolik spolužáků.“ (Zdeněk Lengál)

„Jsem za ten týden vděčná. Vděčná lidem okolo mě, protože nejsem sama, i přes svoje chyby. Vděčná Bohu, protože nám dává pokoj, který svět nemůže dát.“ (Lenka Nováková)

„Cítla jsem se tam velice dobře. Okolo mě byla mládež se stejnou vírou, jakou mám já, ochotná vyslechnout moje trápení a poradit mi s ním. Všichni působili spokojeně a plní energie. Setkala jsem se s mnoha novými lidmi. Odvezla jsem si spoustu zajímavých informací, dob-

rou náladu do dalších dnů a hlavně větší víru v Boha.“ (Jaroslava Steinbocková)

„Ze setkání jsem si odvezla spoustu zážitků a vědomí, že nás mladých věřících je opravdu hodně. Hned bych se tam vrátila a rozhodně nelituju toho, že jsem jela.“ (Renata Viktorinová)

„Ze setkání jsem si odnesla spoustu věcí. Dary Ducha svatého – lásku, radost a pokoj, za které jsme se celý týden modlili. Vědomí, že existují i věřící kluci a ne zrovna málo. Nejvíce mě zasáhla jedna věta: Lásku neuhasí ani velké vody a řeky ji nezaplaví.“ (Eva Novotná)

„Odvezla jsem si hlavně povzbuzení, že Bůh mě má rád takovou, jaká jsem, i když mám hodně chyb. A taky mnohem silnější víru.“ (Eva Ryšavá)

„To, co jsem si přivezla s sebou domů, se slovy prostě popsat nedá.“ (Marta Valíčková)

VTIPNÉ SITUACE A HLÁŠKY:

„To jsem si tak před spaním čistil zuby v pátém patře u okna, jelikož bylo hrozný vedro a až když se dole na mě začaly otáčet holky, uvědomil jsem si, že jsem jen v trenkách.“ (Zdeněk Lengál)

„Když Maruška Kaňová po každém vynesení jednoho odpadkového koše několikrát zopakovala: „Třídte odpad, třídte odpad!““ (Jaroslava Steinbocková)

„Bezlepkové hostie... ale my si dáme i s lebkou...“ (Renata Viktorinová)

*za pomoci ostatních účastníků sepsala
Lenka Viktorinová*

CO ČEKÁ FARNOST VE ZBYTKU ROKU

ZÁŘÍ

- 29. září – drakiáda pro děti s rodiči na pláni za základní školou

ŘÍJEN

- Mariánský měsíc se zaměřením na modlitbu svatého růžence, na začátku a koncem měsíce bude tzv. světelný růženec při svíčkách.
- 1. října – den popravy statečného mlynáře Viléma Tocháčka (1941) – pamětní deska za kostelem
- 4. – 6. října – farní pouť do Polska
- 14. října – Misijní koláč
- 19. – 20. října – víkendová rekolekce pro mládež
- 21. října – Misijní neděle
- 29. října – Den modliteb bohoslovců za farnost a farnosti za bohoslovce

LISTOPAD

- 4. listopadu – dušičková pobožnost na hřbitově
- 7. listopadu – světelné procesí na hřbitov po dětské mši svaté
- 18. listopadu – Den Bible – odpoledne pro děti se zaměřením na biblické znalosti – v KLASu

PROSINEC

- 1. prosince – žehnání adventních věnců, vystoupení SchOKu a začátek putování sochy P. Marie po rodinách

• Začíná adventní doba – každý den v 6 hodin ráno tradiční roráty s čtením pro děti, v sobotu po rorátech snídaně pro děti v KLASu

• kolem 6. prosince mikulášská nadílka pro děti

• 24. prosince – při posledních rorátech žehnání jezulátek – dopoledne zakrmování zvířátek

Více informací na www.farnostsitborice.cz

Petr Krupička

SETKÁNÍ RODÁKŮ Z ROČNÍKU 1927

V neděli 27. května jsme se opět po pěti letech sešli, abychom si společně zavzpomínali na naše mládí, na své spolužáky, kteří nemohli přijet i na ty, kteří už opustili tento svět.

Ve 12.30 hod nás přijal na radnici náš šitbořský starosta pan Antonín Lengál a pohostil nás výborným Neuburghským vínem z vinařství Maryša. Při přípitku na zdraví naše hlasivky ještě slušným způsobem zvládli sborové „živijó“.

Procházkovým tempem jsme se přesunuli šitbořskou hlavní třídou do Kulturního domu, bývalé Orlovny. Tam nám zaměstnanci restaurace uvařili vynikající jídlo v takových porcích, že jsme někteří měli problém to zvládnout. Nechyběla ani výborná polévka s domácími nudlemi a vyhlášené šitbořské koláče. V pohodě a pomalé konzumaci jídel jsme si vzájemně zavzpomínali, mezi sebou popovídali i postěžovali si na současné, převážně zdravotní potíže. Ale musím říct, že nakonec vše vyznělo optimisticky, že jsme rádi na světě a mohli bychom se, ale častěji, ještě setkávat.

Po povinném fotografování na schodech Orlovny jsme ještě poseděli, zažívali v klidu dobré jídlo, zamlsali

jsme si na zmrzlině a dobré kávě a ještě za světla jsme se s příjemnými pocity rozešli domů, ke svým rodinám. Můj jeden moudrý kolega mi před časem napsal: „Kdo vzpomíná tak prý stárne. Ale kdo nemá vzpomínky, tak vlastně nežil.“ Tak budeme vzpomínat – máme na co!

V diskusi zazněl dotaz, kolik nás vlastně nastoupilo do 1. třídy. Padly asi tři cifry kolem padesáti. Po setkání jsem poprosil naši matrikářku, paní Stehlíkovou a ta ochotně a na počkání zjistila skutečná čísla podle matriky. V roce 1927 se v Šitbořicích narodilo 73 dětí. V předškolním věku zemřelo 14 dětí, takže do 1. třídy nastoupilo 59 dětí. Porovnejte to s dneškem.

Den před setkáním, v sobotu 26. května jsem nabídl vyhlídkové lety nad naši rodnou obec malým sportovním letadlem. Bohužel, využili tuto nabídku pouze Rajmund Stejskal se svým synem. Letěli jsme z letiště Kraví hora u Bořetic, takže nad Šitbořicemi jsme byli za pár minut. Oni i já jsme byli spokojeni, naše rodná dědina je z ptáčích perspektiv nejen fotogenická, ale opravdu pěkná.

*setkání zorganizoval a text napsal
Ing. Meta Lengál*

Jediná školní fotografie ročníku 1927.

TECHNICKÉ SPORTY V LETOŠNÍM ROCE

CO SE NÁM DAŘÍ?

Ve dnech 8. a 9. června jsme znovu uspořádali tradiční autobusový zájezd, v pořadí už dvacátý osmý v řadě, pouze s jedním přerušením od roku 1984. Jako už několikrát byl autobus plně obsazen, zájezdu se zúčastnilo celkem 50 účastníků, jak našich členů, tak i příznivců. Po loňském roce, kdy jsme se podívali přes Orlické hory i do Polska, jsme letos namířili do Česko-saského Švýcarska s tím, že chceme poznat nejen jeho českou část, ale nahlédnout i do části saské. V té jsme si prohlédli středověkou pevnost Koenigstein, ze které jsou krásné vyhlídky do údolí Labe a Labských pískovců. Zpět na naše území jsme se právě tímto údolím vraceli přes hraniční přechod Bad Schandau. V těchto německých lázních je jak přechod silniční tak i významný železniční. První zastávkou u nás bylo Hřensko a procházka údolím říčky Kamenice. Tato protéká krásnou přírodou, soutěskami, kterými průchod je možný pouze na lodičkách. První z nich Tichá je delší, druhá Divoká je kratší, ale hlubší. Při velkých povodních v roce 2010 byl poškozen jez jedné z nich, oprava, která podmiňovala zpřístupnění, byla provedena až v letošním roce. Jelikož pravidelně jezdíme okolo Medarda, tak se nám ani letos nevyhnul příděl vody shora právě ve chvíli, kdy jsme se plavili na lodičce, našťastí ne příliš velký.

Noc jsme strávili v kempu U Ferdinanda, kde jsme se bohužel přesvědčili, že ne vždy je ve službách vše v pořádku. Večeře se kuchařům opravdu nevyvedla. Vše se snad napravilo u ohně, kde jsme opekli špekáčky a provedli degustaci přivezených vzorků vín i jiných tekutin.

Čedičové varhany.

foto: Jiří Kaňa

Druhý den jsme se vypravili do Detřichovic poznávat další krásy tamní přírody. Postupně jsme se vyšplhali na tři kopce s vyhlídkami, zvláště ta poslední dala všem pořádně zabrat. Dalšími zastávkami našeho putování byl Kamenický Šenov s prohlídkou sklářského muzea. Zlatým hřebem zájezdu byla poslední zastávka u čedičových „varhan“ u obce Prácheň, které jsou známy z pohádky Pyšná princezna. Pak už nás čekala dlouhá cesta domů.

Už na zájezdě jsme se domlouvali na organizaci další naší pravidelné akce – předprázdninového běhu pod Svatojánekem, který pořádáme těsně před prázdninami pro naše školáky. Letos proběhl 20. června s účastí asi 80 závodníků z 1. – 6. třídy s výjimkou pátáků, kteří byli na výletě. Závod byl zahájen výstřelý z historického děla,

Tichá soutěska.

foto: Jiří Kaňa

které přivezl Vašek Nečas. Na závodníky čekalo 11 disciplín, u kterých museli prokázat nejen dovednost, ale i vědomosti, navíc se proběhnout přírodou kolem našeho Svatojánu. Pro vítěze byly odměnou diplomy a navíc něco sladkého pro všechny. Navíc den odpočinku od školních povinností. Aby se závodníci již nemuseli vracet do školy na oběd, opekli si špekáčky u ohně. Pravidelným účastníkem a pořadatelem byl prakticky po celou historii závodů školník Franta Hanák, bohužel letos už naposledy.

CO SE NÁM NEDAŘÍ?

Po nadějném začátku, kdy byla obnovena činnost mladých modelářů v naší klubovně, se z různých příčin snižoval jejich počet, až došlo k jejímu ukončení v loňském roce. Prozatím není v dohledu její pokračování. I z tohoto důvodu byla klubovna letos propůjčena jezdeckému klubu.

Jiří Kaňa

PRÁZDNINY V JEZDECKÉM KLUBU KAVERTO

O letošních prázdninách jsme poprvé pořádali pobytový jezdecký kurz, nebo-li tábor u koní. Měli jsme vyhlášených 5 termínů ale zájem dětí byl takový že nakonec se ještě jeden dodatečný termín přidával.

Celkem se u koní prostřídalo během letních prázdnin 34 dětí nejen z okolí ale i ze vzdálenějších míst naší republiky jako například od Prahy nebo Písku.

Věkové rozmezí bylo od 7 do 15 let a každý si přišel na své. Děti byly všechny velmi šikovné a hodně se za týden naučily. Již teď si někteří z nich zamlouvají termín na příští léto.

Na konci každého týdne dostaly děti DVD s fotkami ze svého turnusu nejen jako památku ale i jako demonstraci svých pokroků pro rodiče.

Dokonce jsme vyhověly zájmu a udělaly jeden týden tábora pro dospělé. Na tři dny k nám přijely na intenzivní jezdecký kurz čtyři řádové sestry Dominikánky z nichž většina seděla na koni poprvé. Sestrám se kurz velmi líbil a udělaly i za tak krátkou dobu velký pokrok. Když odjížděly uměly nejen samy koně ovládat ale dokonce i zvládnout klus.

Na letošní září plánujeme v klubu rozjezd jezdecko-chovatelského kroužku pro děti ze základní školy, který nebude zaměřen jen na jízdu na koni ale hlavně na kontakt mezi dětmi a koňmi.

S několika koníky nás jistě potkáte na hodech, kde budeme k dispozici všem, kteří se rádi svezou.

Naši koníci a jezdci.

foto: Veronika Drabálková

Bohužel nás také čeká jedna drobná nepříjemnost a to mírné navýšení ceny u některých služeb. Toto je způsobeno letošním suchem a tím i nárůstem cen krmiva pro koně.

Protože začíná sklizeň a lidé se ptají jaké zbytky z polí mohou dát koním, uvádím, že si rádi pochutnají na mrkvi a mrkově nati, řepě i s listy, nepohrdnou padanými jablky, občas si dají i přerostlé okurky či slupky z melounů. Prosím ale všechny, aby krmivo nedávaly přímo koním, ale raději nám ho nechaly třeba někde u plotu a my je koním rozdělíme. Často se totiž stává že lidé nahází do výběhu třeba pár kousků tvrdého pečiva a koně se o ně poperou. Děkuji za pochopení.

Více najdete na www.jk-kaverto-sitborice.cz

Veronika Drabálková

POVÍDÁNÍ O VÍNĚ

VINOBRANÍ – JAK TO DOPADNE?

Rok se posunul do závěrečné třetiny a dlouho očekávaný čas sklizně je opět tady. Od začátku září se už někde sbírá a kvalita i zdravotní stav hroznů je letos většinou na výborné úrovni. S množstvím je to ale někde mnohem problematictější, protože suchý závěr roku 2011 a také suchá a mrazivá zima se na vinohradech hodně podepsaly. S touto nepřízní se však nijak bojovat nedá, nezbyvá tedy než se s ní smířit.

Na začátku září se odhady o množství hroznů dělaly velmi obtížně, protože nedostatek srážek a všechny nepříznivé vlivy, o kterých už jsem se zmiňoval, se na některých vinohradech projevovaly mimořádně silně. Dnes po prvních dvou týdnech probíhající sklizně můžu s jis-

totou napsat, že jsou některé vinohrady s takovou násadou, která byla v roce minulém, ale také takové, kde se sklídí i méně než polovina loňského množství. Jsem tedy přesvědčen, že vína bude letos o něco méně.

Nedostatek srážek v letním období je v některých vinohradech hodně patrný. Délka výhonů se někde stěží dostala na horní dráty a tak i potřebné osečkování se třeba vůbec nedělalo. Tyto keře jsou i celkově mnohem řidší a jejich hrozny byly více vystaveny přímému slunci. Podle mého názoru je u těchto bílých hroznů vhodné zpracovávat je co nejrychleji a pokud chceme nechat hrozny nalezet, bylo by vhodné využít pro sběr ranních nižších teplot, protože při nalezení teplejšího rmutu by mohlo dojít k nežádoucímu zvýšení hořkých látek v chuti u těchto vín. Naopak pro výrobu červených vín budou tyto modré hrozny hodně perspektivní.

Určité riziko, které může snížit kvalitu letošních vín, vidím ve velkém počtu „martínáků“, které se sice můžou

zdát na první ochutnání docela sladké, ale jejich kyselost je ještě hodně ostrá a nezralá. Do přezrálých bílých hroznů je asi možné jich malé množství přidat, odhaduji tak 5 %, ale u modrých hroznů, ze kterých chceme vyrobit kvalitní červené víno je to nepřipustné.

Není krásnější pocit po celoročním snažení, než bedny naplněné zralými a šťavnatými hrozny. Aby k této

krásné chvíli mohlo dojít, zbývá už jen pár dní, maximálně týdnů. Pro příští dny tedy přejme všem příznivé počasí a určitě se dočkáme a za pár týdnů už budeme znát i odpověď na úvodní otázku.

Ing. Aleš Urbánek

II. SV. VÁLKA OČIMA PŘÍMÉHO ÚČASTNÍKA

ÚSTUP Z FRANCIE

Když Němci přepadli Holandsko a Belgie, začalo být ve Francii „hor-ko“. Hned bylo jasné, že se brzy dostaneme na frontu. Byla provedena reorganizace v armádě. Starší a zkušenější vojáci byli přeloženi k prvnímu a druhému pluku. Já jsem byl přeložen k druhému pluku k 5. rotě. Částečně jsme byli vystrojeni, jenže ta výstroj naprosto neodpovídala tehdejší povaze boje. Dostali jsme soukenné kalhoty, ovinovačky, kožené boty, khaki košili s vázankou, zelený svetr a plášť. Svrtr a plášť se skoro stále musel nosit a když ne tak složený v bandalíru na sobě. V podnebí, jaké je v jižní Francii v květnu a v červnu to není moc záviděníhodné. Také jsme dostali lepší pušky, ale našim doma se to nemohlo rovnat. Začátkem měsíce června jsme z Agde odjeli na sever, prý na výcvik. Cestou byl náš transport bombardován. Hned bylo několik mrtvých a raněných. Zabiti byli hlavně koně ve vagonech. Přijeli jsme skoro ke Švýcarským hranicím a tam jsme měli odpočinek. Bylo tam hodně prudkých potůčků s tůňemi, ve kterých jsme se osvěžovali. U jedné takové tůně jsem uslyšel volání o pomoc. Jedem náš voják – Slovák se ztratil pod vodou. Shodil jsem ze sebe svetr a skočil do vody. Nemohl jsem plavat, boty a nasáklé kalhoty mě táhly dolů. Rychle jsem vylezl ven a shodil ze sebe boty i kalhoty a znovu jsem šel do vody, která byla strašně studená. Nahmatl jsem tam tonoucího, ten se mě pověsil okolo krku, v sebezáchově mě škrtl a tonuli jsme oba dva. Nikdy jsem nezachraňoval tonoucího a proto jsem v tom neměl žádnou praxi. Oba jsme měli na mále, ale na volání tam přiběhl jeden nadporučík. Mého tonoucího omráčil a odtrhl jej ode mne. Na břeh jsem už doplaval sám. Třetí den místo výcviku přijely autobusy a odvezli nás blíž k frontě. Už jsme slyšeli dělostřeleckou palbu. Po vysednutí a asi dvouhodinovém pochodu jsme byli na frontě. Střídali jsme francouzský pluk, ze kterého tam byli v úseku naší čtyři tři vojáci a důstojník. Na náš dotaz říkali, že fronta je asi 15 km před námi a jsme záchytné pásmo. Jak se před námi v prostoru objeví vojáci, máme pálit, protože Francouzi mají naří-

zeno držet frontu a neustupovat. Obsadili jsme vyvýšený lesík na svahu k řece Marně, která byla před námi. Vlevo byl přes řeku zbořený železniční most. V našem prostoru byla k řece se svažující planina a za ní železnice. V dáli na obzoru byla opuštěná vesnice. Jaké bylo naše překvapení, když druhý den sotva jsme se trochu zakopali, začali se jednotlivě objevovat Němci. Když jsme po nich stříleli, opětovali palbu a stáhli se. Potom začal nepřátelský letecký průzkum po kterém začala dělostřelecká palba a zesiloval nápor na naše postavení. Byli jsme odhodláni bojovat a neustoupit. Vždyť jsme dostali i kulomety, ovšem zatím bez nábojů a granáty bez pojistek a zapalovačů, ale bylo nám slíbeno, že vše dostaneme. Když jsme zbraně a střelivo konečně dostali a to v množství strašně velkém, bylo k našemu překvapení nařízeno třetí den za soumraku ustupovat. Protože nebylo v našich silách vše vzít sebou, s lítostí jsme větší množství granátů a kulometných nábojů naházeli do řeky. Když jsme se v tichosti pod rouškou tmy dostali kopcovitým lesem na silnici, byl tam veliký chaos. Prý sousední jednotka francouzů již včera ustoupila a že jsme obklíčení a další podobné zmatky se nám říkaly. No, bylo na tom hodně pravdy a díky některým našim velitelům byl zachován klid a jakási organizace. Ustupovali jsme celou noc, celý den a zase celou noc. Byli jsme několikrát napadeni letecky a také se mluvilo o parašutistech. Já jsem je neviděl, ale byli.

Náš ústup od řeky Marny trval od 13. do 28. června. Pokusili jsme se ještě několikrát zachytit na příhodném místě a zastavit nacistický postup. Ale marně. Mo-

Pestrost uniform nám nemohla vůbec vadit.

rálka francouzských jednotek a myslím, že i většina národa, byla velmi špatná, ba zoufalá. Všichni propadli panice a strachu. Ustupovala celá fronta a ústup se často měnil v panický útěk. Vázl přísun materiálu na frontu, jak vidno z našeho vyzbrojení, které bylo nedostatečné.

Když jsme ustupovali, často jsme to viděli. Když už to bylo beznadějně tak teprve tehdy byly na frontu posílány tanky, děla, minomety a jiná výzbroj. Vše bylo nové. Aby zbraně nepadly do rukou Němců, často jsme je demontovali nebo naházeli do vody. Hlavně jsme ničili nejdůležitější součástky, aby zbraně byly neschopné k dalšímu použití. Němcům se i tak dostávalo do rukou ohromné množství výzbroje a výstroje, co za sebou nechávala francouzská armáda. Jen ten kdo zažil dlouhé ústupové boje ví, co všechno musí voják vytrpět a zkusit. Ustupovalo se ve dne i v noci. Chyběl spánek, chyběla strava, všichni byli unaveni, chyběl odpočinek, nohy byly odřené a zkrvavené. Původně chtěla francouzská vláda evakuovat všechno obyvatelstvo před příchodem Němců. Důsledkem toho bylo, že všechny komunikace byly přímo ucpány civilisty. Lidé utíkali na vozech, v autech, na trakařích i pěšky. Nesli nebo vezli si sebou svůj skromný majetek. Mnoho lidí, zvláště starých a malých dětí přišlo o život. Němci několikrát za den na ně útočili letadly. Vojenské útvary byly nuceny ustupovat vedle silnic a časté nepřátelské nálety jen dovršovali zmatek. Nejhorší to bylo v noci. Už i v jednotkách nastával zmatek a chaos. Kupříkladu naše rota ztratila velitele. Byl to letecký důstojník a vynechali mu nervy. Jeho zástupce četař Slovák se ztratil jako většina těch, kteří byli nuceni narukovat. Tak jsem ten ubohý zbytek ovládal já. V noci už vojáci šli jen pudem sebezáchovy, šli unaveni nevyspalí, šli po pangétech a po stranách silnic. Proud lidí musel často před nějakou překážkou zastavit a hned všichni leželi v příkopě

a usínali. Potom tlumené volání „3. rota, 2. rota v chod!“ bylo málo platné. Bylo nutné jít zpět a ohmatávat a počítat zda jsou všichni a zda počet souhlasí a zjišťovat kdo chybí. Často jsme se pro někoho vraceli. Pokud se to týkalo těch, co pracovali ve Francii a byli přinuceni jít do naší armády, jejich útěk jsme chápali, i když je to paradox. Byli to zpravidla ti nejubožejší, kterým bylo doma zle a vlast pro ně neměla práci ani krajíc chleba. Oni byli nuceni jít do ciziny, hledat práci, výdělek a zajistit rodinu. Nyní, když bylo zle, vlast je volala do zbraně a spoléhala na ně. Proto se necítili k ní morálně vázaní, zvláště když viděli tu špatnou morálku samých francouzů.

Zachytili jsme se na řece Seině a potom na řece Loře a ještě na jedné menší řece. Pomáhali jsme zachránit velké shluky francouzských vojsk. Ale to už bylo jen ze zoufalství. Často jsme byli obklíčeni postupujícími německými hordami. A jen skutečně díky některým našim důstojníkům se nám vždy podařilo se z obklíčení dostat. Což se neobešlo beze ztrát na lidech.

Kdo utekl z protektorátu, ten se nechtěl dostat do německého zajetí. Každý věděl, co by ho čekalo. Podle jejich propagandy se na nás nevztahovala mezinárodní úmluva o válečných zajatcích.

Při obsazování záchytných pásem byli vždy mrtví a zranění kamarádi. Němci používali všech taktik a způsobů boje aby zlomili odpor. Při léčení a ošetřování raněných a operacích prováděných v poli se velmi vyznamenal škpt. Antonín Novotný primář z Brna. Obětavě pomáhal všem, bez zřetele na možnosti, které k tomu měl. Na ústupu byli naši chlapci vynalézaví. Viděli jsme vojáky na dětské tříkolce, na koni, na voze i na hlavní děla a všude kde se kdo mohl dostat a trochu svézt. Každý se snažil s toho pekla dostat a zachránit holý život.

Eduard Urbánek

SPORT

TENISOVÉ TURNAJE V ROCE 2012

Tenis club Šitbořice v letošním roce pořádal dva tenisové turnaje. Turnaj ve čtyřhře se uskutečnil v sobotu 30. června za účasti 10 dvojic, které byly rozlosovány do dvou skupin. Do finále postoupila dvojice Zbyněk Nečas – Daniel Petlák a dvojice Lubomír Němeček – Pavel Floeder. Z vítězství v turnaji ŠITBOŘICE OPEN 2012 se nakonec radovala nově sestavená dvojice Zbyněk Nečas a Daniel Petlák.

Další turnaj ve dvojhře se konal poslední prázdninový víkend v sobotu 1. září. Počasí nám nepřálo a tak turnaj začal až ve 13 hodin odpoledne. Z přihlášených deseti hráčů se do finále probodovali hráči Zbyněk Rozsival a Daniel Petlák. Vítězem turnaje ŠTYNGAR CUP 2012 a nejlepším hráčem Šitbořic se stal Daniel Petlák.

*Za Tenis club Šitbořice
Ladislav Lejska*

FOTBAL

V Šitbořském fotbale se toho od posledního vydání štengaráčku událo docela dost. Začnu A-mužstvem. Po zpackané loňské sezóně, která skončila sestupem do nižší soutěže, se nám dá se říct, vytvořil téměř nový tým. Velká většina starších hráčů skončila s fotbalem a nahradili je mladí kluci, kteří vyšli, nebo by ještě mohli nastupovat za dorost. Věkový průměr naší sestavy se teď pohybuje kolem 21 let. Přípravu na sezónu jsme odehráli vcelku slušně, když jsme nečekaně vyhráli na domácím turnaji a i v následujících přátelských utkáních před sezónou jsme se neztratili. Bohužel vstup do sezony už není tak snadný jak si někteří z nás i z Vás představovali. Ukazuje se, že si náš nový tým hold bude muset zvyknout na určité rozdíly mezi mládežnickým a dospělým fotbalem. Tohle všechno bude chtít čas. Důvod k malému optimismu dává tréninková morálka, kdy na každý trénink chodí

A mužstvo - pohárový turnaj v Šitbořicích.

pravidelně kolem 10ti hráčů což je velký rozdíl oproti minulosti. Doufáme, že výsledky této práce se začnou ukazovat co nejdříve.

Dále v Šitbořicích máme od nové sezóny po dlouhé době tři mládežnické týmy. Dva týmy nejmladší přípravky a jeden mladších žáků. Podle účasti a zápalu na trénincích i úvodních zápasech, je vidět že fotbal děti v Šitbořicích pořád baví, a to je dobře. Velký dík patří i rodičům, kteří vždy jezdí své děti v hojném počtu podporovat. Výsledky v těchto kategoriích zatím nejsou až tak důležité, hlavní je aby se děti hrou bavili a neseseděli doma u počítače. Tréninky mládeže probíhají v úterý a pátek v 17.00 a všem případným novým zájemcům ve věku od 5 do 12ti let jsou dveře otevřeny. Více informací jak o mládeži, tak o A-mužstvu, včetně rozpisu zápasů, tréninků, časy srazů před zápasy a fotek ze zápasů najdou rodiče i fanoušci na nových internetových stránkách www.sokolsitborice.cz

V letošním létě jsme také oslavili 80 let organizované kopané v Šitbořicích. První část oslav ob-

starali staří páni a jejich mezinárodní turnaj. Počasí se ten den vydařilo a tak jsme viděli kvalitní kopanou a večer se všichni účastníci mohli pobavit na letní noci u sokolovny. Další týden oslavy pokračovaly již zmíněným turnajem mužů a také prvním modelovým utkáním naší mládeže, které navštívilo velké množství fanoušků z řad rodinných příslušníků. Den před tím byli také vybraní členové oddílu kopané oceněni předsedou okresního fotbalového svazu za své služby fotbalu děkovnými listy.

Na závěr bych chtěl poděkovat fanouškům a rodičům, kteří jezdí naše týmy podporovat v hojném počtu nejen na domácí ale i na venkovní zápasy. V této době pro nás všechny bude nejdůležitější trpělivost. Věřím, že pokud se bude nadále pracovat jako doposud, časem se dočkáme lepších výsledků a společně posuneme Šitbořskou kopanou o něco nahoru.

Vladimír Navrátil

Mladší příprava - mistrovské utkání v Březi.

OBRAZOVÁ KRONIKA

15. 9. – Minifest na faře.

foto: Petr Krupička

15. 9. – Minifest na faře.

foto: Petr Krupička

22. 9. – Svatováclavské hody – Stárky a stárky ročníku 1994.

foto: Alois Kaňa

22. 9. – Svatováclavské hody.

foto: Alois Kaňa

22. 9. – Svatováclavské hody.

foto: Alois Kaňa

22. 9. – Svatováclavské hody.

foto: Alois Kaňa

22. 9. – Svatováclavské hody.

foto: Alois Kaňa

Štengaráček – zpravodaj obce Šitbořice, č. 2012/3 – září, ročník 18
 vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 620 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Brázda, Břeclav
 zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
 šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; sazba: František Valíček; členové redakční rady: -
 uzávěrka příštího čísla: 1. 12. 2012, redakce si vyhrazuje právo výběru příspěvků a jejich redakční úpravu.
 úvodní stránka: Klára Vozdecká a Vojtěch Kaňa s hodovým právem, foto: Alois Kaňa
 e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: www.stengaracek.cz